

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – G. sp. z o.o. / Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

(Sprawa C-855/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Podatek od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 69 – Wymagalność VAT – Wewnętrzzwspólnotowe nabycie paliw silnikowych – Obowiązek wcześniejszej zapłaty VAT – Artykuł 206 – Pojęcie „zaliczek” – Artykuł 273 – Prawidłowy pobór VAT i zwalczanie oszustw – Zakres swobody państw członkowskich]

(2021/C 462/08)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: G. sp. z o.o.

Strona przeciwna: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej w Bydgoszczy

Sentencja

Artykuły 69, 206 i 273 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, zmienionej dyrektywą Rady 2010/45/UE z dnia 13 lipca 2010 r., należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi prawa krajowego, który ustanawia obowiązek zapłaty podatku od wartości dodanej (VAT) od wewnętrzzwspólnotowego nabycia paliw, zanim podatek ten stanie się wymagalny w rozumieniu tego art. 69.

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 z 24.2.2020.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 9 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation – Francja) – postępowanie karne przeciwko FO

(Sprawa C-906/19) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Transport drogowy – Harmonizacja niektórych przepisów socjalnych – Rozporządzenie (WE) nr 561/2006 – Artykuł 3 lit. a) – Niestosowanie rozporządzenia do przewozu drogowego pojazdami używanymi do przewozu osób w ramach przewozów regularnych, których trasa nie przekracza 50 km – Pojazd przeznaczony do użytku mieszanego – Artykuł 19 ust. 2 – Kara ekstraterytorialna – Naruszenie stwierdzone na terytorium jednego państwa członkowskiego, popełnione na terytorium innego państwa członkowskiego – Zasada ustawowej określoności czynów zabronionych i kar – Rozporządzenie (EWG) nr 3821/85 – Urządzenia rejestrujące stosowane w transporcie drogowym – Artykuł 15 ust. 2 – Obowiązek umieszczenia karty kierowcy – Artykuł 15 ust. 7 – Obowiązek okazania karty kierowcy na każde żądanie funkcjonariusza służb kontrolnych – Brak umieszczenia karty kierowcy w urzędzeniu rejestrującym dotyczący kilku z 28 dni poprzedzających dzień kontroli]

(2021/C 462/09)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

FO

Sentencja

- 1) Artykuł 3 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 561/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 marca 2006 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego oraz zmieniającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 i (WE) 2135/98, jak również uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3820/85 należy interpretować w ten sposób, że kierowca, który wykonuje przewóz drogowy objęty zakresem stosowania tego rozporządzenia, jest zobowiązany okazać na każde żądanie funkcjonariusza służb kontrolnych kartę kierowcy, wykresówki oraz wszelkie zapisy sporządzone w okresie obejmującym dzień kontroli oraz poprzednie 28 dni, zgodnie z art. 15 ust. 2, 3 i 7 rozporządzenia Rady (EWG) nr 3821/85 z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie urządzeń rejestrujących stosowanych w transporcie drogowym, zmienionego rozporządzeniem nr 561/2006, nawet gdy w tym okresie ów kierowca wykonywał tym samym pojazdem także przewóz osób w ramach przewozów regularnych, których trasa nie przekracza 50 km.
- 2) Artykuł 19 ust. 2 rozporządzenia nr 561/2006 należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie temu, aby właściwe organy państwa członkowskiego mogły nałożyć na kierowcę pojazdu lub na przedsiębiorstwo transportowe karę za naruszenie rozporządzenia nr 3821/85, zmienionego rozporządzeniem nr 561/2006, które zostało popełnione na terytorium innego państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, lecz stwierdzone na jego terytorium, i nie zostało jeszcze ukarane.

(¹) Dz.U. C 61 z 24.2.2020.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 7 września 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos Aukščiausiasis Teismas – Litwa) – UAB „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras”

(Sprawa C-927/19) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Zamówienia publiczne – Dyrektywa 2014/24/UE – Artykuł 58 ust. 3 i 4 – Artykuł 60 ust. 3 i 4 – Załącznik XII – Przebieg postępowań o udzielenie zamówienia – Wybór uczestników – Kryteria kwalifikacji – Środki dowodowe – Sytuacja ekonomiczna i finansowa wykonawców – Możliwość powołania się przez lidera tymczasowego stowarzyszenia przedsiębiorstw na dochody uzyskane z tytułu wcześniejszego zamówienia publicznego objętego tą samą dziedziną co zamówienie publiczne rozpatrywane w postępowaniu głównym również wtedy, gdy ów lider sam nie prowadził działalności objętej dziedziną, której dotyczy zamówienie rozpatrywane w postępowaniu głównym – Zdolności techniczne i zawodowe wykonawców – Wyczerpujący charakter środków dowodowych dopuszczonych przez dyrektywę – Artykuł 57 ust. 4 lit. h), a także art. 57 ust. 6 i 7 – Udzielanie zamówień publicznych na usługi – Fakultatywne podstawy wykluczenia z udziału w postępowaniu o udzielenie zamówienia – Umieszczenie w wykazie wykonawców wykluczonych z udziału w postępowaniach o udzielenie zamówienia – Solidarność między członkami tymczasowego stowarzyszenia przedsiębiorstw – Indywidualny charakter sankcji – Artykuł 21 – Ochrona poufności informacji przekazanych instytucji zamawiającej przez wykonawcę – Dyrektywa (UE) 2016/943 – Artykuł 9 – Poufność – Ochrona tajemnic przedsiębiorstwa – Możliwość zastosowania do postępowań o udzielenie zamówienia – Dyrektywa 89/665/EWG – Artykuł 1 – Prawo do skutecznego środka prawnego]

(2021/C 462/10)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: UAB „Klaipėdos regiono atliekų tvarkymo centras”

Przy udziale: „Ecoservice Klaipėda” UAB, „Klaipėdos autobusų parkas” UAB, „Parsekas” UAB, „Klaipėdos transportas” UAB